

عنوان مقاله:

چیستی اعراف و اعرافیان با رویکرد تحلیل آراء مفسران فریقین بر مبنای سیاق آیات

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های نوین در آموزه های قرآن و سنت، دوره 3، شماره 5 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

زهره اخوان مقدم - دانشیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

نیره اسحاقی - کارشناس ارشد علوم قرآنی

خلاصه مقاله:

یکی از مفاهیم قرآنی در باب معاد، مسئله اعراف و اعرافیان است که در آیات ۴۶ تا ۴۹ سوره اعراف، بدان اشاره شده است. درباره اینکه منظور از اعراف چیست و کجاست و نیز اعرافیان چه کسانی هستند، عالمان و مفسران براساس آیات و روایات، دیدگاه های گوناگونی را مطرح کرده اند. در این مقاله دیدگاه مفسران در مورد چیستی و کیستی اعراف و اعرافیان براساس سیاق آیات مورد بررسی قرار گرفته است. اعراف در لغت جمع «عرف» است و این کلمه به هر معنا که استعمال شود، معنای علو و بلندی در آن هست. معنای واژه اعراف در قرآن کریم نیز ارتباط زیادی با اعتلاء دارد و با جایگاه اعرافیان که نوعی انتساب به نقطه بلندی دارند هم خوانی دارد. به نظر می رسد براساس سیاق اعراف مکانی مرتفع میان بهشتیان و جهنمیان است. در مورد کیستی اعراف نیز می توان گفت براساس سیاق منظور از اصحاب اعراف افرادی صاحب نفوذ و با کرامت هستند که بر احوال بهشتیان و جهنمیان آگاه هستند و بر این اساس نمی توان منظور از اصحاب اعراف را کسانی دانست که حسنات و سیئاتشان برابر است زیرا با سیاق آیات، منطبق نیست. به نظر می رسد مفسران شیعه در تفسیر اعرافیان بیشتر به سیاق آیات توجه داشته اند و رای و نظری را برگزیده اند که با سیاق آیات بیشتر مطابقت دارد، این در حالی است که قول مفسران اهل تسنن با توجه به کثرت منابع کسب معرفت، بیشتر اجتهادی بوده و از سیاق آیات دورتر است.

کلمات کلیدی:

اعراف، اعرافیان، سیاق آیات، مفسران شیعه، مفسران اهل سنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1500836>

